

בש"פ 1203/21 - עודה עזאזמה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
בש"פ 1203/21

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: עודה עזאזמה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע
בתיק מ"ת 16719-01-21 שניתנה ביום 26.1.2021
על ידי כבוד השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה: י"ג באדר התשפ"א (25.2.2021)

בשם העורר: עו"ד אילן אזולאי
בשם המשיבה: עו"ד שרית חתוקה

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) מיום 26.1.2021 במ"ת 16719-01-21, במסגרתו הורה בית המשפט על מעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים.

טענות העורר מופנות הן כנגד הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה המצדיקות מעצר עד לתום ההליכים, הן כנגד החלטה שלא להפנות את העורר לקבלת תסקיר שירות המבחן לבחינת היתכנותה של חלופת מעצר.

1. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו, בצוותא עם אחר, עבירה של החזקה ושימוש בסם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. בתמצית, לפי כתב האישום, עובר ליום 17.5.2020 העורר קשר יחד עם אחר (להלן: ואליד) להחזיק בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל של כ-2 ק"ג עמוד 1

(להלן: הסמים). ביום 17.5.2020, בתיאום עם העורר, נסע ואליד ברכב הנחזה להיות שייך לגיסתו (להלן: הרכב) לכיוון מקום מגורי העורר. במקום כלשהוא סמוך למקום מגורי העורר, השניים הסליקו את הסמים לרכב כשהם מחולקים לארבע חבילות, ומשם נסע ואליד צפונה עד שנעצר על ידי המשטרה ונתפסו הסמים.

נציין כי ביום 10.11.2020 זוהתה טביעת האצבע של העורר על אחת משקיות הניילון שבהן נארזו הסמים אך העורר נעצר ביום 29.12.2020, ולטענת המשיבה, ההסבר לשיהוי במעצרו של העורר כלול בתעודת חיסיון.

ביום 10.1.2021 הוגשה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים. יצוין כי כתב אישום נפרד הוגש נגד ואליד כבר בחודש יוני 2020 ולצידו בקשה למעצר עד לתום ההליכים. הבקשה התקבלה בהסכמת בא כוחו (מ"ת 12113-06-20), וכן התקבלה בהסכמה בקשה להארכת מעצרו בשלושה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996(להלן: חוק המעצרים).

2. ביום 26.1.2021 ניתנה ההחלטה מושא הערר שלפניי, בגדרה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים.

בית המשפט קבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית לביצוע העבירה המיוחסת לעורר וכי אין מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר. בית המשפט עמד על עברו הפלילי של העורר, יליד 1987, הכולל בין היתר הרשעות בעבירות של אלימות במשפחה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וגניבה. עוד עמד בית המשפט על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהעורר הנובעת מהסכנה להפצת סם בקרב הציבור, ונקבע כי נסיבות ביצוע העבירה וכמויות הסם מעידות על נגישות של העורר לערוצי אספקת סם בכמויות גדולות יחסית ועל סחר בקרב הציבור לשם בצע כסף. בית המשפט לא סבר כי השיהוי בהגשת כתב האישום מכרסם במסוכנות הנשקפת מהעורר. על כן, נקבע כי לא מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות בחינת חלופת מעצר ויש להורות כי העורר יעצר עד לתום ההליכים.

3. במסגרת הערר שלפני טען העורר כי קיימת חולשה משמעותית בחומר הראיות, והן לא עומדות ברף הנדרש לצורך מעצר עד לתום ההליכים. לשיטתו של העורר, כלל הראיות הקיימות הן נסיבתיות וניתן להסבירן.

4. אקדים ואומר כי לטעמי מכלול הראיות הנסיבתיות אינו מעיד על חולשה בעוצמת הראיות. אעמוד להלן, ובתמצית, על המארג הראייתי.

(-) ואליד הוא תושב העיר לוד והעורר מתגורר בסמוך לרמת חובב. בשעה 10:29 העורר מנסה להתקשר אל פלוני (להלן: האחר) שמספר הטלפון שלו מסתיים בספרות 680. דקה לאחר מכן, ואליד מנסה להתקשר אל העורר ובאותה דקה האחר מתקשר לעורר ומשוחח איתו. דקה לאחר מכן ואליד משוחח עם העורר, ומיד לאחר מכן העורר מתקשר לאחר ומשוחח איתו.

(-) וליד ממשיך בנסיעה לכיוון רמת חובב, שם מאוכן העורר (ואיני רואה להבחין בין המיקום של "גבעת החבלנים" לבין המיקום של רמת חובב לאור פלט האיכונים שהוצג על ידי המשיבה בדיון), שוהה כעשר דקות במקום,

חוזר על עקבותיו ונוסע צפונה, ואז נתפס על ידי המשטרה.

(-) על אריזת ניילון של אחת מחבילות הסמים שהוסלקו ברכב, נתגלתה טביעת האצבע של העורר בהתאמה של 11 נקודות השוואה לפחות.

(-) העורר הכחיש היכרות עם ואליד.

מהראיות לעיל עולה קשר "משולש" בין העורר-ואליד-האחר בדקות הרלוונטיות, שהות קצרה של ואליד במקום בו נמצא העורר, ולאחר מכן נוסע ואליד ובמכוניתו סמים שעל אחת האריזות טביעת אצבע של העורר. אכן, צירוף מקרים מוזר.

5. משדחינו טענת העורר לחולשה בעוצמת הראיות, קצרה הדרך לדחיית הערר. ענייננו בכמות נכבדה מאוד של סמים, עבירה הנמנית עם העבירות המקימות חזקת מסוכנות סטוטורית כאמור בסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק המעצרים. נקבע לא אחת כי עבירות על פי פקודת הסמים מחייבות, ככלל, מעצר מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים המשפטיים. הנגישות של העורר לעולם הסמים אינה ברורה ולכך יש להוסיף כי למערער עבר פלילי, הגם שלא בתחום הסמים.

בהצטבר נסיבות אלה, דין הערר להידחות.

ניתנה היום, י"גבאדרהתשפ"א (25.2.2021).

שׁוֹפֵט